

మనసులో నున్న భావంబు మంచడైన
 కలిగి తిరును ఫలస్థితి కార్తమందు
 మనసులో నున్న భావంబు మతినమైన
 ఫలము కుడను ఆరోతి మతిన మగును.

సాధుజనుల జాతి చేక చేతురు
 వారి కేమి కొడువ వసుధయందు
 కుంజరమును జాతి కుక్కలెన్నె మొరుగు
 దాని కేమి కొడువ ధరణియందు.

విద్యార్థులారా!

ఈనాడు యావత్ప్రపంచమందు అసూయ, అపాంకారము మితిమీరి పెరిగిపోయినాయి. క్లౌసుల్ ఎవరికైనా 1% లును వస్తే వారిని చూచి మిగిలిన పిల్లలు అసూయ పడుతుంటారు. ఎవరైనా పుష్టిగా సంతుష్టిగా ఉండినప్పుడు వారిని చూచి మిగిలినవారు అసూయ పడుతుంటారు. శ్రీమంతుని జాతి దుశ్రులు అనేక విధములగా ఆహాహులు పడుతుంటారు. అదేవిధముగా పన్నులందు వాంసను చూచి కాంగలు పరిహాసస్త్రయి. కోరికూతను కొనుట కర్ల కర్కోరముగా భావిస్తారు. లోకులు కొనుట దేనికి మనము వెరువక మన సత్తముపై ఆధారపడి చింతమును సరియైన మార్గములో, సక్రమమైన మార్గములో నడపుకోవాలికి తగిన కృషి చేయాలి. ఏమగు తన గంభీరమైన నడవడం దేనిని తెచ్చి చేయక బుజురున వెడుతూ ఉంటుంది. ఎన్ని కుక్కలు మొరిగినా ఏమాత్రము లొక్కచేయదు. ఏమగు ఎక్కడ కుక్కలు ఎక్కడ? పోతకొలేదు. అదేవిధముగా కోరిల ఎంత సుస్తములో గానము చేస్తుంది. కొనుట కుచలకు పెరిచి కొరిత తన గానము మానుతుందా? కానీ ఈనాటి మనస్ లోకమందు మన మంచుని, మన అభివృద్ధిని, మన సంక్షేమమును, మన పవిత్రతను సుక్రించినా మంది అసూయ పడవచ్చు. కానీ మనలో భావములు మనము పరిశుద్ధము చేసుకోవాలి గానీ ఇతరులు భావములకు ఏవిధముగాను లొంగకూడదు. కృంగకూడదు.

'మనసులో నున్న భావంబు మంచడైన కలిగి తిరును ఫలస్థితి కార్తమందు'. మన

యందున్న భావములు పరిశుద్ధముగా ఉండలా చూచుకోవాలి గాన యితరుల దాని బట్టి మన భావములు ఏమాత్రము మార్పుకో కూడదు. మన భావము ఎట్టి దో ఫలతము అట్టిది. భగవంతుడు భావప్రియుడు. లోకము భావ ప్రాయము. భావము నుచూచి లోకము హస్తాస్పదము చేయవచ్చు. కానీ భగవంతుడు భావప్రియుడు కనుక అతనియందు ఎట్టి మార్పులు కనిపించవు. సర్వత్రా ఉన్న దైవత్వము గుర్తించడానికి తగిన చెప్పాము మన భావమే. మన భావము మన చర్చలపై ఆధారపడి ఉంటున్నాయి.

చర్చలన్నీ సంకల్పములపై ఆధారపడి ఉంటున్నాయి. ప్రతి ఒక్కటి ఆధారముగా గల అంగులుబట్టి. మన నుండి ఆవిర్భవించే ప్రతి ధర్మమే భావప్రపంచమందు చూస్తున్నాం. మన భావములను పరిశుద్ధము గావించుకునే విషయములోనే కాయమును, కర్మను సద్వినియోగము చేయాలి. ఈనాడు సాధన చేస్తున్నాం. సాధన అనగా ఏమిటి? జపము చేయటమా లేక ధ్యానము చేయటమా లేక భజన చేయటమా? ఇవన్నీ ప్రాకృతకర్మల భక్తికి సాధనమయ్యే. నిజమైన సాధన మనయందున్న అభావము దూరము చేసుకోవాలి. అనాళ్ళ భావమును దూరము చేసుకోవాలి. పుణ్యమైన చర్చలు దూరము చేసుకోవాలి. క్షేత్రజ్ఞుని దృష్టి యందుంచుకొని క్షేత్రమును వినర్చించాలి. ప్రాణ త భావములను తిసర్చించి దివ్యమైన భావములు అభివృద్ధి పరచుకొని, ఇది సరైన సాధనగా భావించి, ప్రవృత్తికి సంబంధించినవిగా విశ్వసించి మనం ప్రవేశించాలి. మనము చూచునది, తినునది తలంచునది, భ్రమించునది ఇవన్నీ పుణ్యత లక్షణమయ్యే. వటన్నింటికంటే అతీతమైనదే నాజమైన భావము. అదే నివృత్తి లక్షణము. ఈ నివృత్తి లక్షణము చక్కగా గుర్తించడానికి పుణ్యకోవాతి. ఈ నివృత్తి లక్షణము ఎక్కడనుంచి ప్రారంభమైంది? అనేక పల్లాయములు విద్యార్థులకు చెప్పాను ఆత్మనుండి అహం ఆవిర్భవిస్తున్నది. అహం అనగా నేను. ఇది భగవంతుని మొట్టమొదటి పేరు. ప్రతి మానవుడు ప్రకృతిలో జన్మించిన తక్షణమే నేను అని పలుకు తాడు. ఈ అహం నుండి మనస్సు ఆవిర్భవిస్తుంది. ఈ మనస్సు నుండి వాక్కు విస్తరిస్తున్నది. కనుక అహం కు మనస్సు కు మారుని వంటివాడు వాకు భాగ్యం దాని వంటివాడు. వాక్కు, మనసు, అహం ఒక కుటుంబమునకు చెందినవే. ఈ కుటుంబం లో ఒక్కొక్కరి అదే సచ్చిదానందము. ఈ సచ్చిదానందము మనసుకు, అహమనకు, వాక్కునకు, శరీరమునకు సంబంధించినది.

ఎక్కడ చూచినా ఉన్నది ఈ సచ్చిదానందమే. ఈ సకల చిత్ ఆనందములే భగవంతుని

లక్షణములు. భగవంతుడు సుఖాచీతుడు. అయితే ఈ ఆనందమైన స్వరూపాలు ఎక్కడనుండి వచ్చాయి. అగ్నికె అబ్బదనము, దహనశక్తి, వేడి ఈమూడు వివిధంగా సహజమో సృష్టదానంద స్వరూపుడైన భగవంతునికి సక, చిత్, ఆనందము ఈమూడు సహజలక్షణములు. సత్ నిరంతరము ఉండే తత్వము. అచలము, నిర్మలము, నిశ్చలము, నిస్సార్థము ఇదియే సత్. చిత్ ఇదే చైతన్యము. దీనినే *ananta* అన్నారు. ఈ ఆనందము ఎక్కడనుండి వచ్చింది? ఈ సత్ చిత్ రెండింటి వికత్తమే ఆనందము. ఈ ముడింటి ఫలితమే ఆనందము. ప్రతి మానవుడు పుట్టినది మొదలు గిట్టునంత వరకు ఆనందమును అభ్యుత్పన్నుడు. విద్యార్థులు తమ క్లాసులో వ్రాసుకొవాలని ఆనందమును అనుభవించాలని ఆశిస్తున్నారు. కానీ వ్రాసే అయిన తక్షణమే ఆనందము అనుభవిస్తున్నారు. అంత మాత్రముతో ఈ ఆనందము శాశ్వతము కావటం లేదు. తిరిగి ఉన్నత స్థాయికి పోవాలని ఆశిస్తున్నాడు. అందులో కూడా ఉన్నతస్థాయి అతనికి లభ్యమైంది. కానీ ఆనందము శాశ్వతముగా లేదు. తదుపరి ఉన్నతము కావాలని ఆశిస్తున్నాడు ఉన్నతము చేకొన్నప్పుడు కూడా ఆనందము లేదు. ఈ విధముగా జీవితమంతా అనేక కాయలు కాయలు తోచున్నాడు. ఈ కాయలకు అంత్రమే లేదు. ఆనందమునకు అంత్రమే లేదు.

లౌకిక సంబంధమైన ఆనందములు క్షణాభంగురములు. 'మాతురు ధన జన యుష్మ న గర్భం అరతి నిమిషా కాల సర్వం' ఇదంతా క్షణములో కాలిపోయేది. క్షణములో ఊడిపోయేది. క్షణములో మారిపోయేది. ఇట్టి దానిని మనము సత్యమని భావించి దీనికి మన జీవితమును అంకితము చేస్తున్నాము. ఇవన్నీ స్వేచ్ఛ దృశ్యములే. 'కలలో చూడన మొదలు మిద్దెలు కన్నులు విప్పిన తేవు కదా! జాగ్రత్తలో చూడనకి కలలో విమాత్రము కనిపించటం లేదు. ఇది పగటికల. అది రాత్రికల. రెండు కలలే. రెండింటి యందున్న అహం నేనే. అదే *ananta*. ఇట్టి నిత్యసత్యమైన తత్వము మనయందే ఉన్నది గానీ బయట ప్రపంచములో లేదు. వస్తువుల వల్ల లభించే ఆనందము శాశ్వతము కాదు. విషయముల వల్ల లభించే ఆనందము శాశ్వతము కాదు. వస్తువుల చేత లభించే ఆనందము శాశ్వతము కాదు. ఇవన్నీ కదలిపోయే మేఘముల వంటివి. కానీ ఇట్టి కదలిపోయే మేఘములు సత్యము శాశ్వతముని భావించి మానవుడు దీనిని పొంది నిమిత్తమై అనేక శ్రమలను గుర్రుతున్నాడు.

ఈ సత్యమును గుర్తించే నిమిత్తమై ఆజ్ఞాత్మిక మార్గములో ప్రవేశించాలి. అయితే ఎన్ని వెలమందో ఈ ఆజ్ఞాత్మిక మార్గములో ప్రవేశిస్తున్నారు. ఎన్నో సాధనలు చేస్తున్నారు. అయితే

ఎంతమంది ఈ ఆనందమును అనుభవించారు. ఎంతమంది ఈ ఆనందమును పొందినారు, సంవత్సరములు కొల్లొకాడున్నాయి. దేహము పెరిగిపోతున్నది. కడపటికి కర్తవ్యము గుర్తించకుండా కొరవడిపోతున్నది. కానీ ఫలితమును పొందటం తోడు. దేని కోసం. మన విశ్వాసములు ధృఢమైతేగాని చొరవతుమే మాలకొరగాము. ఈ విశ్వాసము స్థిరముగా ఉండినప్పుడే దాని ఫలముకూడా స్థిరముగా ఉంటుంది. Ladden గురెండు త్రిశ్రాస స్థానములని చెప్పాను. క్రింద భూమిని ఆధారము చేసుకున్నాడే ప్రేమ. పైన విద్యను ఆధారము చేసుకొన్నాడే విశ్వాసము. ఈ ప్రేమ విశ్వాసములు రెండు చేరినప్పుడే Ladden ను ఉపయోగించి ప్రాకి చేరవచ్చు. ఈ నాడు ప్రేమ ఉంటే విశ్వాసము లేదు. విశ్వాసముంటే ప్రేమ లేదు. కవలము విశ్వాసము మూత్రమే చాలదు ప్రేమ ఉండాలి. ఈ రెండింటి సంబంధ బాంధవ్యము పాటిటివ్, సెగిటివ్ వంటిది.

విమలీని బుజ్జులోన వొప్పెనా నింపవచ్చు
 ఏమేమో నిండియున్న తలబుజ్జుని ఖాళయగునా
 తలబుజ్జుని ఖాళి కాక ఇల సుకృతలయ నింపనగునా!

మనయందున్న సెగిటివ్ భావములు మనం దూరం చేసుకోవాలి.

వినాబిచ్చానా ఈ జగత్తు వదలక తప్పదు. ఈ కాయము శాశ్వతము కాదు. మనము చేసే సర్వకర్మలందు ఫలితము శాశ్వతము కాదు. అన్ని కదలిపోయే మేఘములే. ఇలాంటి మేఘముల నిమిత్తమై మనము పొందుకొంటే శ్రమ పడటం. నిత్యసత్యమైన దైవత్వమునకు మనం ప్రాకులాడటం లేదు. భుక్తి కోసం చదివే చదువులు శ్రద్ధగా చదువుతున్నారు. కానీ ముక్తి కోసం చదివే చదువులు శ్రద్ధ చూచుటం లేదు. ఈ చదువులు వినాబిచ్చమై? చదువులన్నీ లోక సంబంధమైన స్థానమును గౌరవమును అందించవచ్చును. కానీ ప్రాకృత జీవితములో మనం నిలదిట్టుకోవలసినది రెండే రెండు. సత్యము, కౌర్మి.

అస్థిరం జీవనం లోకే అస్థిరం యవ్వనం భీనం.
 అస్థిరం దారా పుట్టాది సత్యం కౌర్మి ద్వయం స్థిరం.

కౌర్మిని మనం సాధించాలి. కౌర్మి దేని వల్ల లభ్యమవుతుంది. సత్యమార్గము వలన కౌర్మి లభ్యమవుతుంది. మరి ఏ ఇతర మార్గమును కౌర్మి లభ్యము కాదు. ఈ కౌర్మి ఎక్కడ నుండి వస్తుంది? సత్యం. అదే Truth అ God. సత్యమే దైవస్వరూపము. సత్యమే సర్వత్ర ఉన్నది. సత్యమే మన ఆధారము

సత్యమే మన ప్రాణము. కనుక ప్రాచీన సంస్కృతి యందు 'సత్యం వద ధర్మం చర'. ఈరెండింటినీ మన ఆశ్రయము చేసుకొని జీవితము గడుపు యా రావాలి. ఈ ప్రాకృతమైన, లౌకికమైన జగత్తునందు మనము క్రొత్త సంపాదించవలెనన్న మన చర్యలు సరియైనవిగా ఉండాలి. ధనకనక వస్తువాహనాదు లన్నంత వరకు లోకము మనలను గౌరవిస్తుంది. ఎవరిని గౌరవిస్తున్నాది? నీవు భ్రమిస్తున్నావు నిన్ను గౌరవిస్తున్నారని. కాదు కాదు నోదగ్గర నున్న ధనమును చూచి గౌరవిస్తున్నారు. నీకున్న ఏదవని బట్టి గౌరవిస్తున్నారు. నీకున్న ధన బలము చూచి గౌరవిస్తున్నారు. నీ బుద్ధి బలము చూచి గౌరవిస్తున్నారు. నీ బలము చూచి కాదు గౌరవించటము. గుణమే సరైన కర్తి. వ్యక్తిగత గుణము. సామాజిక సంబంధమైన గుణము. వ్యక్తిగతమైన గుణము మనయందు తనప్పుడు సామాజికమైన గుణము ఏలేతగా సంపాదించగలవు? ఈ సామాజిక గుణములు సంపాదించకే natural channel లు వల్ల సంపాదించగలవు? ఆ natural channel లు చరిత్ర. రామ చరిత్ర, కృష్ణ చరిత్ర. ఇలాంటివి చరిత్రలుగా రూపొందినాయి. కేవలము మన చరిత్రలు మనం వ్రాసుకుంటే అవి చరిత్రలు చెప్పటాని? ఏలు లేదు. అది మన అవమానము. HIS STORY IS HISTORY. దైవము యొక్క గుణ గణములను వర్ణించేది గానూ. అతని ఆదర్శ వంతమైన గుణములను గానూ. ఇట్టి చరిత్రలు మనం అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. చరిత్రాత్మీయంగా కావాలిగానీ జీవాత్మీయంగా కావాలిగానీ. కదలిపోయే మేధులు వంటి అశాస్త్రము అనిత్యము అయిన కేర్లుల గురించి మనము వ్రాసు లాడ గాడదు. నీ ఆత్మ వ్యక్తి నిమిత్తమై నీవు ప్రాణిలావాలి. ఎంతమంది జగత్తులో విజృంభణలు జరుగు తారు. ఎంతమంది జగత్తులో మేధావంతులు లేరు. ఏకత్వమును అనేకత్వముగా విభజించే మేధావులున్నారనిగానీ అనేకత్వములో నున్న ఏకత్వాన్ని సాధించే మేధావులు కనిపించటం లేదు. ఏకత్వమును అనేకత్వముగా విభజించేవాడు మేధావి. అనేకత్వములోని ఏకత్వము విశ్వదించేవాడే చరిత్రకుడు. అలాంటి ఏకత్వము మనం గుర్తించాలి. దేహముల యొక్క రూపనామములు వస్త్రా ఉండ వచ్చు. కానీ అందరియందు సత్యమనేడైవత్వము ఒక్కటే ఉంటున్నది.

ఇట్టి సత్యమును మనం పాఠంగా మనం సాధించాలి. సత్యము గురువులవల్ల జ్ఞాపించబడింది కాదు. తేక గ్రంథముల వల్లనాదు. మార్కెట్టులో కొనేది కాదు. స్వేచ్ఛాములు గిట్టగా ఇచ్చేది కాదు. నీవు ఆచరణలో సాధించాలి. నిత్య జీవితములో సత్యమే అక్షయమునందుకోవాలి. అది మన నిజమైన మానవత్వము. త్రికరణ కుండ్లతో తూడినదే మానవత్వము. తలంపు, మాట, చేత

ఈమాడింటి ఏకత్వము కావాలి. ఎంతమంది ఈవిధంగా త్రికరణ శుద్ధిలో ఉన్నారోప్పుడు. ఎంతమంది ఈ ఏకత్వము సాధిస్తున్నారు. సంవత్సరముల కాలది సాధనలు చేస్తున్నారు. జగత్తులో వచ్చిన అన్ని ఆత్మార్థక గ్రంథాలు చదువు తున్నో ఉన్నారు. రామాయణము పారాయణ చేస్తున్నారు. భగవద్గీత భాగవతము పారాయణ చేస్తున్నారు. ఎన్ని చేసి ఏమి ప్రయోజనం. ఏకాంతమైనా సాధిస్తున్నామా? తమ వ్యధయముపై చేయిపెట్టుకొని చూడు. అదే సత్యము లోకిస్తుంది. ఎన్ని దినములు ఈ విధముగా జీవించి ప్రయోజనం ఏమిటి? మనవ్యధయమే మనకు సార్థిగా ఉంటున్నది. ఇంక సాధనలు చేసి ప్రయోజనం ఏమిటి? సమావేశములో పాల్గొని ప్రయోజనము ఏమిటి? పారాయణము చేసి ప్రయోజనం ఏమిటి? ప్రార్థనలు చేసి ప్రయోజనం ఏమిటి? ఇవన్నీ నాలకి హాబీ పెలావలె ఉంటున్నాయి. అది కాదు మనం సాధించ వలసింది. సత్యనిత్యము ఎల్లప్పుడూ అనది నీవ్యధయము సుందరం కావాలి. ఈనాడు మనము చేసే ప్రతి కొర్రము కృత్రిమముగా రూపొందు తున్నది.

విద్యార్థులారా, మనం heartful గా కావాలి. ఏకాంతము చేసినా వ్యధయపూర్వకముగా చేయాలి. out is outside. heart is inside. heart ను follow చేయి. అంతగాన బయట సంబంధమైన ప్రజలను మనం follow చేస్తే ప్రయోజనం లేదు. తలుపు వేరువేరు. తలుపులు వేరు వేరు. కర్నలు వేరు వేరు. ఫలములు వేరు వేరు. ఎందుకు ఇటుబోషను చేస్తావు? నీ వ్యధయమును నీవు అనుసరించు. imitation is human creation is routine. ఆ creation నీవ్యధయమునుండి ఆర్జివించాలి. ఎన్ని విధములైన సంతయములున్నప్పటికీ సత్యకౌశి సెట్టుకొని ముందుకు సాగుతూ వస్తుంది. కారణము ఏమిటి? అదే సత్యస్వరూపి. సత్యమునే vishvayam లో మనం మునిగి పోవాలి. ఈ vishvayam సర్వత్ర ఉంటున్నది. మనకు కనిపించటం లేదుకనుక విశ్వసించటం లేదు. మన చుట్టూ గాలి ఉంది. కానీ మన కంటికి కనిపించటం లేదు. విశ్వసించలేక పోతున్నావా? అట్లే ఉన్నవైన vishvayam మన చుట్టూ ఉంది. In you around you. అట్టి ఉన్నవైన ఆత్మీయత్వము మనం కొంతమే గుర్తించాలి. కానీమంది సాధనలు చేస్తున్నారు. మహానాయుల యొక్క చరిత్రలు సమావేశములలో వింటున్నారు. ఎన్ని మనం వ్యధయములో నింపుకుంటున్నాము. నింపుకోటం వేదు. తిన్నది బయటకు పోయినట్లుగా, పట్టుకున్న గాత తిరిగి బయటకు పోయినట్లుగా విన్న విషయములునూడా బయటకు వదిలివేస్తున్నారు.

వదలవలసినవి పుకృతమైనవిగానే ఉన్నవైతని కాదు. ఈనాడు లోకములో ఏవిధ

మైన సాధనలు చేసినా కంట్రాస్ట్ ఆనందము లభ్యము కావటం లేదు. ఈ లౌకిక సంపాదనలన్ని వ్యూహికకకక వదులపెట్టి పోవలసిందే. నాపెంటు జంటకంటు ఇంటు ఉండి నిన్ను కాపాడుతూ వచ్చేది ఒక్కటే అదే సత్యము. కనుక అట్టి ఏకాత్మమైన మార్గముల మనం ప్రవేశించాలి. కేవలం రాజారాం అని స్మరించినంత మాత్రమేనీ జీవయోగము లేదు. కౌవలంపెదవులనుండి వస్తున్నది గానో వ్యాధయమునుండి రావటం లేదు. బేపురికార్డు పాడు తునో ఉంటుంది. కానీ దినవల్ల ఎంత ఫల తమము వస్తున్నది? శ్రమ ఫలము ప్లేటు పాడు తున్నది. దానివల్ల ఎంత ఫలము వస్తున్నది. అది కంటుకు కనెక్షను చేయాలి. అప్పుడు పాటు సర్వైస్ లాగా వస్తుంది. అకరెంట్ లుంటాయి. దానినే గ్రూప్ లు అన్నారు. ఈ గ్రూప్ లు ఒక్క భగవంతునికే ఉంది వేరు ఎవ్వరికీ లేదు. అందరు చిప్లు వచ్చు గ్రూప్ లు. ఏ. పదములు ఉచ్చరిస్తున్నారాగానీ ఆ గ్రూప్ లు నోల్ లేదు. నాయందున్న లుంటాయి నామో కల్పించున్నావు. ఈ గ్రూప్ లు ఎక్కడ పెట్టుకోగలము? వీరిలా కాపాడుకోగలము దాన్ని కాపాడుకొనే ప్రదేశము నొప్పుదయమే. కేవలము physical heart కాదు. spiritual heart. ఎక్కడికి పోయినా మన ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములు వీరిలా జరుగు తున్నాయో ఆచింత ఆరితా ఉండాలి. మనము నిద్ర పోతున్నా మన ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. మనము పనులు చేస్తున్న ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములు సహజంగా జరిగి పోతున్నాయి. ఎవరిలోనైనా పొట్టడు తున్నా మన ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములు సహజంగా జరుగు తున్నాయి. ఈ ప్రాకృతమైన దాని ఏమాత్రము అడ్డురాదు. అదే విధంగా ఏ మార్గములోనైనా అది శాశ్వతంగా ఉంటుంది. అట్టి సత్యనిత్యమైన దానిని మనము అనుసరించుటానికి ప్రయత్నం చేయాలి.

విశ్వాధ్యక్షులు. మనము పెంచుకోవలసినవి సత్యము, ధర్మము. కేవలము లోకమును సంరక్షించుట కోసము కాదు. లోకమును సంరక్షించేవాడు ఎవడు లేడు. ఇక్కడ. సత్య ధర్మములే లోకమును సంరక్షిస్తాయి. నేవు రక్షించ వలసినది సత్యధర్మములనే. నేవు ఆరెండింటిని సంరక్షించినప్పుడు ఆరెండే దేశమును రక్షిస్తాయి. కనుక సత్య ధర్మములను మనం ప్రాణ సమానంగా చూసుకోవాలి. ధర్మ రక్షణి రక్షితుడి, ధర్మయేవ హత్ హంతి' ఈనాడు ధర్మమంటే ఏమిటా తెలియటం లేదు. సత్యమంటే ఏమిటా తెలియటం లేదు. సత్యము త్రికాల బాధ్యము. అప్పటి కప్పుడు మారేది కాదు అదంతా నిజము. ఇది ప్రాకృతమైన సత్యము. ఇది మారుతూ ఉంటుంది. తెల్లవారి యోగము, మధ్యాహ్నము లోగము, రాత్రి భోగము ఈ విధంగా మారుతుంటే ఎంత కాలమునీ. రామాయణమునకు

కొముము ప్రధానమన్నారు. అదే రావణుని పతనమునకు మూలకారణము. భగవతమనసు క్రోధమే
 కారణమన్నారు. పొరణ్ణక శివుడు భగవంతునిపై క్రోధము చేత భగవంతుని చే హింసింప బడ్డాడు
 భారతములో లోభ త్తము. రామాయణము కామము, భగవతము క్రోధము, భాగవతము లోభము.
 ఒక్కొక్క దాని యందు ఒక్కొక్క వ్యక్తి ఉన్నప్పుడే ఇంత పతనమై హాయింది డేశము. ఈనాడు ఈమూడు
 గుణములు ఒకే వ్యక్తి యందుంటున్నారు. ఇంక మానవుని ఎంత పతనము చేస్తుంది. పవిత్రమైన
 ది వ్యత్తమునకు ఆటంకములు ఈమూడే. నరక ద్వారములు ఈమూడు అని పేదము బోధించింది.
 రామాయణ, భారత, భాగవతములందు ఒక్కొక్క గుణము మాత్రమే ఉంటూ వచ్చింది. ఈనాటి మానవుని
 యందు మూడు గుణములు చేరినాయి. కామము, క్రోధము, లోభము. వనికీ ఏగితి పట్టెలి. రూపనామ
 ములు లేకుండా శిథిలమై హాటాడు. కనుక వెంట్రుమొదట కామ క్రోధ లోభములను సంహరించుటానికీ
 ప్రయత్నించాలి. వాటిని ఏనాడు మనము దూరము గానించుకొందుమో అనాడే మనము జీవించినట్లు
 వుతుంది. అప్పుడే మనకు కీర్తి ప్రతిష్ఠలు ప్రాప్తిస్తాయి. లేకపోతే అపకీర్తి, అప్రతిష్ఠలు పాలౌతాయి.
 చూడటానికీ మేడి పుండువలె ఉంటున్నాము. పొట్టవిప్పి చూడ పురుగుబండు. మనము చూడటానికీ
 ఆనందముగా ఉన్నట్లు నటిస్తున్నాము. నప్పుచున్నాము. అంతా సినిమా యాక్టింగు లైహామన్నారు.
 మన వ్యాధయమునుండి రావాలి ఆనందము. అదే నీకు తృప్తి. అదే నిజమైన ఆనందము. అదే నిజమైన
 ప్రాపంచికం. *Who is the poorest man in the world? He who has more desires.*
Who is the richest man in the world? He who has much detachment. తృప్తి
 కలిగినవాడే నిజమైన శాంతి పరుడు. ఎవరికుంది తృప్తి. తృప్తి యే లేదు. తృప్తి ఉంటున్నాడనిగానో
 తృప్తి లేదు. తృప్తి అనగా నిమగ్న నిమగ్న మనకు కారకులు అభివృద్ధి కావటం. ఈ తృప్తిను మనం
 అనుసరించ వద్దు. కృష్ణుని అనుసరించండి. కృష్ణుని అనుసరించినప్పుడు అన్ని లాభమవుతాయి.
 భగవన్నామాన్ని మనం స్మరించాలి. భగవంతుని ఆజ్ఞను మనం ఆచరించాలి. ఎన్ని ఆచరిస్తున్నాము
 మనము. రామాయణములో పితృవాక్య పరిపాలన మన్నారు. కానీ ఎంత మంది పితృవాక్య పరిపాలన
 ఆచరిస్తున్నారు. రామండు సత్యస్వరూపుడు. మనము అంతా అసత్యమే. సంవత్సరమునకు ఒక్కరూ
 సత్యస్వరూపణ ద్రుతము చేస్తున్నాము. కొడు. సతతం సత్యం. అట్టి సత్యమను మనము పాటించ
 టానికీ కొంచెమైనా మనము ప్రయత్నం చేయాలి. కానీ మనము ఆచరించటం లేదు. నోత్రచే
 అసత్యము. ఏమి చెప్పినా అసత్యమే. సత్యమంటే ఏమిటా గుర్తించటానికే వలకొనుండా ఉంది.

విద్యార్థులారా! మరు ఎలాంటి పరిస్థితులందైనా, ప్రాణం తోయే పరిస్థితి వచ్చినా సత్యమును మాత్రం వదలకండి. సత్యమే నీ జంట, పెంట, ఇంట ఓడి కాపాడు తుంది. పాపశుభ్ర ని రూపము సత్యపాఠశాలయేగా మర్చివేసింది. ఎన్ని కష్టములకు గురయ్యారు. ఎన్ని బాధలకు గురయ్యారు. ఆల చిట్టలను అమ్ముకున్నాడు. కాటికాపరిగా తయారయ్యాడు. కానీ జంక తోచు. కృంగలేదు. సత్యమును వదలక ఓంటున్నాడు. కట్టుకడ పటికి దైవమే లాంగిజోయాడు. ఆప్పుడు దైవమే ప్రత్యక్షమై కోల్పోయిన సర్వస్వమును అందించి నీవు సత్యపాఠశాలయై ఆ ఆశీర్వాదం అందించాడు. ప్రతి మానవుడు అవ్యత పుత్రుడే. నీవు అస్వత పుత్రుడు కాదు. దైవము సత్య స్వరూపుడు. అందరు దైవమునుండి ఆత్మీకరించిన వారే. ఆన్ని బుడగలు నడిచింది వచ్చినవే. ప్రతి మానవుడు సచ్చిదానంద సాగరమునుండి ఆత్మీకరించిన వారే. అందరు సచ్చిదానంద స్వరూ పులే. ఆ సత్యమును గుర్తించి ప్రతి మానవుడు నీను సచ్చిదానందుడను అనే భావము ధృఢముగా నాయుకొని పాతే మనకు ఎంత ఆనందము. కేవలం కృత్రిమంగా భావించే మోడదు. వ్యవయ పూర్వకం గా భావించాలి. నేను సచ్చిదానంద స్వరూపుడననే దేహము కులీ పోతుంది. మనసు లాలీ పోతుంది. బుద్ధి చలీస్తుంది. భావలు కదలీ పోతున్నాయి మోక్షం వేటి. నేను ఎప్పుడు ఉంటున్నాడననే నేను కదలే వాడను కాను. జగో వాడను కాదు. కుగో వాడను కాదు. వికృతముగా ఉండేవాడను. ఇలాంటి భావము మనం భృథం చేసుకోవాలి. ఆ భావము మనకు ఎప్పుడాస్తుందో అప్పుడే సాక్షి య్యారమై పోతుంది. కానీ ఆ భావము పైన కూడా విశ్వాసము లేదు. ఎట్లవస్తుంది మనకు. అందు వలనో మొట్టమొదట ధైర్యం గా గుం. ధైర్యం గా గుం. ఈ రెండు ఉంటే ఎంతైనా మనము సాధించవచ్చు. దేనికి నీవు భయపడ వద్దు. దేనికి భయపడాలి. సత్యము నాలో ఉంటున్నాది. సత్యము దేనికి భయపడదు. అందువలన సత్యమేవ జయతే. ఈ సత్యము మనము సాధిం చాలంటే ప్రేమతోనే మనం సాధించాలి. నా ప్రసంగములో విమిలకే హాయిగా సత్యము ప్రేమ ఈ రెండింటి లో ప్రారంభమవు తుంది. ఈ రెండింటి లోనే అంత్యమవుతుంది. ఈ రెండు లోక నేను ప్రసంగము చేయను. ఎందుకనగా అందరి ప్రాణములు ఈ రెండే. ఒకటి ఉచ్చాసము రెండవది నిశ్చాసము. ఈ రెండు లోక జీవితము వివిధంగా ఉంటుంది. కనుక నా- సత్యము. హం-మేము ఈ సత్యము ప్రేమ ఉన్నప్పుడే మన జీవితము.

విద్యార్థులారా! ఈ లోత వయస్సునందే సత్యము ప్రేమ మరు అభివృద్ధి గావించు

కోవాలి. సత్యమును, ప్రేమను అపమార్గముల ప్రవేశపెట్టకండి. నీ స్వార్థము, స్వప్రయోజనము చేరి పావటం చేత సత్యము కూడా మారిపోతున్నది. ఆనాడు ఎంట్ పవిత్రమైన వాణివరణము కనుక సత్య హరిశ్చంద్రుడు విజయమును సాధిస్తూ వచ్చాడు. ఎవరు అతనిని మార్చలేకపోయారు. ఈనాడు కలియుగములో ఆ హరిశ్చంద్రుడే జింటో అతని చేత కూడా అసత్యము చెప్పిస్తారు. కలి ప్రభావము ఇంత ఇదిగా ఉంటున్నది. ఎంట్ మంచి సత్యము చెప్పాలని ప్రతిజ్ఞ చేసుకుంటారు. కానీ బయటకు వస్తూనే అసత్యమై పోతుంది. మనము ఈకలి ప్రభావమునకు విమోక్షము లొంగకూడదు. మన ఆనందములోనే సత్యమును పొందింప చేయాలి. ఏ సాధనలు చేయక పోయినా ఫలవాలేదు. సత్యమును ప్రేమను మేరు అభివృద్ధి పరచుకోండి. సత్యము దగ్గర హింస ఉండదు. ప్రేమ దగ్గర హింస ఉండదు. ధర్మము దగ్గర హింస ఉండదు. శాంతము దగ్గర హింస ఉండదు. ఈ సత్యధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసల దగ్గర అహింస పూర్ణముగా ప్రత్యక్షమవుతుంది. ఈనాడు అతి తేజోవతులు చేత ప్రపంచము హింసలో నిండి ఉంటున్నది. ఇంటిలో హింస బయట హింస, బహిరుల్ హింస, శ్రేణు లోహింస ఎక్కడ చూచినా హింస. 'భయం భయం బ్రతుకు భయం అన్న బ్రతుకోలోకం పన్నిన వ్యూహం' పద్మ వ్యూహమిది. పద్మవ్యూహంలో భయం. అంతా భయమే. ఎక్కడికి పోయినా ఇంటిలో ఉన్నా భయమే. నడుచుకొని పోయినా భయమే. ఎక్కడ భయము లేనిది? దైవము దగ్గరే అభయము. దైవము దగ్గర భయమునకు అవకాశమే లేదు. మొట్టమొదట దైవమును మనస్సుదయములో ప్రతిష్ఠ చేసుకోవాలి. మన వ్యదయము దైవమును ప్రతిష్ఠ చేసుకోవాలి? ఇచ్చిన సాఫల్యముగానే కవలం బ్రతికోకొరకు ఇచ్చినది కాదు. వ్యదయవాసి భగవంతుడు.

విద్యార్థులారా, మేరు ఎలాంటి ఏరిస్థితి యుండైనా సత్యము పలకండి. పురంభము లో కొంచెం కష్టంగా ఉంటుంది. నిజంగా చెబుతున్నాను సత్యం పలకటమే సులభము. సత్యము పలుకుటకు ఏమోత్రము శ్రమ లేదు. అసత్యము చెప్పాలంటే ఎన్నో ప్లానులు వెయ్యాలి. చాలా యోచన చేయాలి. అసత్యమునకు ఎంత శ్రమే ఉంటున్నది. ఎందుకు అంత శ్రమపడి అసత్యములో పాల్గొంటున్నావు. సులభంగా నీవు సత్యములో పాల్గొను. జన్మది జన్మట్టు చెప్పటం ఎంత సులభం. కంటికి కనిపించే దానికే ఎందుకు అసత్యము పలకటము. ముంజేతి కంకణమునకు అడ్డమెందుకు. నీ కంకణము నీవు సులభంగా చూడ వచ్చును. అయితే నీవు నోకములను చూడలేవు. మూడవ సత్యములు. అదే ప్రేమ సత్యము. సత్యధర్మములలో ఈ ప్రేమ సత్యము ఉండినప్పుడు

అన్నింటిని మనం చూడవచ్చును. అందువలన యోగా భూసుముల్ పూరక, కుంభక, రేచకములుగా
 భావిస్తూ వచ్చారు. మనము కుడివైపున తసుకున గాతికి ఇళ, ఎడమవైపున పింగళ, భూమి
 స్థానమే సుఖమ్మ. భూ మిథ్యముల్ నీడృష్టిని నిల్పి. అప్పుడే ఎట్టి భావములు రావడానికి అవకాశం
 ఉండదు. భావము అనే పేత్రమే త్రినేత్రము. భగవంతునికి త్రినేత్రుడని ఎందుకు పేరుపెట్టారు? ప్రతి
 మానవునికి రెండు నేత్రములుంటున్నాయి. paxt ని చూడగలడు. paxant ని చూడగలడు. భవిష్య
 త్తును చూడవచ్చు. త్రినేత్ర స్వరూపుడైన భగవంతుడు paxt, paxant, future మోడింబిని
 చూస్తాడు. అందుకే అతనికి త్రినేత్రుడని పేరు. నీవు future చూడవచ్చు. paxt ల్ బాంబాయిల్
 ఫలాని ఇంటిల్ ఉండినాను అంటే నీవు ఆ ఇల్లు చూడవచ్చు. paxant ని చూడవచ్చు. నీగుండెడు
 నేత్రములే ఉన్నాయి. భగవంతునికి మూడు నేత్రములున్నాయి. భవిష్యత్తు కుడా చూడగలడు. ఈ
 విధమైన అంతర్దామములల్ కుడినడ బారతీయ వేదాంత సంస్కృతి. భారతీయ సంస్కృతి ఎంత
 పవిత్రమైనది. ఎంత ఉత్తమమైనది. ఎంత ఎలవైనది. ఎంత ప్రాణవంతమైనది. ఎంత ఆదర్శవంత
 మైనది. దీనిని మొట్టమొదట విద్యార్థులు గుర్తింబాలి. ఈ సంస్కృతి అంటే జాతకే తెలియదు. ఆ సంస్కృ
 తియే మన గవ్యమునకు చెప్పే మార్గము. అదే మన గవ్యము. అదే మన లక్ష్మము. అదే మన దివ్యము
 అదే మన పవిత్రము. అదే మన చరిత్రము. ఇలాంటి పవిత్రమైన చరిత్రల్ కుడిన భారతీయుడు
 ఎందుకే చరిత్రను పాడు చేసుకుంటున్నాడు. ఆ చరిత్రను నిల్వకొండి. ప్రేమచేత నిల్వకొండి.